

KUV: Z gledališkega koncerta *Živ, živ, živ uživalec!!!* – Kulturni dom Nova Gorica; fotografija: Matej Vidmar

Kako navdušiti občinstvo za obiskovanje koncertov klasične glasbe?

To vprašanje si po vsem svetu postavljajo številne koncertne institucije in producenti glasbenih dogodkov, ki se srečujejo z upadanjem občinstva na koncertih klasične glasbe. Kako je v Sloveniji organizirana skrb za vzgojo občinstva?

Vzgoja občinstva se uvršča v kulturno-umetnostno vzgojo (KUV), katere temeljni namen je »pri posamezniku vzbuditi željo in potrebo po sodelovanju v kulturnem, predvsem umetniškem izražanju – tako v smislu lastnega ustvarjanja kot uživanja v umetniškem izražanju drugih,« kot beremo v Nacionalnih smernicah KUV iz 2009. V Sloveniji se KUV načrtno izvaja od leta 2006 v sodelovanju med Ministrstvom za kulturo, Ministrstvom za izobraževanje, znanost in šport in Zavodom RS za šolstvo s partnerji. Povezuje vzgojno-izobraževalne ustanove s kulturno-umetniškimi institucijami, nevladnimi organizacijami, posameznimi umetniki in umetniškimi skupinami; osrednji nacionalni portal za KUV je Kulturni bazar. Na spletni strani Kulturnega bazara je katalog kulturno-vzgojne ponudbe, ki je pripomoček za načrtovanje kulturnih dejavnosti v vrtcih in šolah, lahko je tudi vodnik za starše. Na glasbenem področju so to komentirani koncerti, glasbene pravljice, delavnice, festivali, koncertni cikli in podobno, saj ti med drugim spodbujajo razvijanje posameznikove ustvarjalnosti, prispevajo k razvijanju estetske občutljivosti in kritičnega odnosa do kulture in umetnosti. Od leta 2014 se v Sloveniji vzpostavlja mreža koordinatorjev KUV, v katero se lahko vključijo zainteresirani predstavniki iz vzgojno-izobraževalnih zavodov, kulturnih ustanov in lokalnih skupnosti. Nacionalna koordinatorica KUV za področje glasbe Tanja Benedik poudarja številne primere dobrih praks povezovanja med institucijami oziroma med organizacijami in umetniki, vidi pa še veliko izzivov za izboljšanje stanja: dostopnost kulturno-umetnostnih vsebin v odročnih krajih zunaj kulturnih središč in tistih, ki so manj naklonjeni kulturi, strokovna evalvacija ponudbe, večja vključenost zainteresirane javnosti, tudi glasbenih šol, v proces vzgoje občinstva itd.

Čeprav zakonodaja glasbene šole neposredno ne obvezuje k vzgoji občinstva, poslušanje glasbe spodbujajo z individualno in skupinsko igro oziroma petjem, z nastopi in koncerti na glasbenih šolah, sodelujejo z vrtci in šolami, pripravljajo dneve odprtih vrat, organizirajo obiske koncertov in baletnih predstav v kulturnih domovih ... Nekatere glasbene šole so tudi dejavne pri (so) organizaciji koncertnih ciklov ali glasbenih festivalov, četudi »glasbena šola ni koncertna

ustanova, na kurikularni ravni to ni organizirano,« poudarja ravnatelj Glasbene šole Nova Gorica Sandi Vrabec. »Učenci glasbenih šol so izobraženi poslušalci in z znanji, ki jih pridobijo v glasbeni šoli, veliko bolje prisluhnejo klasičnim koncertom,« razmišlja Martin Lenarčič, ravnatelj Glasbene šole Ilirska Bistrica. Ob nezainteresiranosti nekaterih staršev, da bi otroke vodili na koncerte, ravnateljica Glasbene šole Ildija Tonja Lapanja Brenčič pravi: »Lahko jih zgolj spodbudimo, ne moremo pa jih obvezati k obiskovanju koncertov, ker tovrstne direktive ni.« Pomemben zgled so mladim tudi učitelji glasbe, ki pa so iz različnih razlogov prav tako neredko slabše motivirani za obiskovanje koncertov. »A tudi to, da učitelji nastopijo na odru, je pomembno sporočilo mladim,« je prepričana ravnateljica Glasbene šole Tolmin Maja Klanjšček.

Odnos mladih do klasične glasbe, kompleksno temo, ki je pri nas preskromno raziskana, je raziskovala muzikologinja Katja Novak v svojem drugem diplomskem delu iz glasbene pedagogike leta 2016. Podobno kot v tujini je tudi njena raziskava, ki je vključevala anketiranje srednješolcev, izpostavila pomen seznanitve s klasično glasbo v krogu družine. »Otroci, katerih starši obiskujejo koncerte klasične glasbe ali jo poslušajo, bodo bolj verjetno postali obiskovalci koncertov klasične glasbe, kot otroci staršev, ki jih klasična glasba ne zanima,« pripoveduje Katja Novak. Ugotavlja še, da mladi informacije o koncertih najpogosteje dobijo na spletu, koncept klasične glasbe pa je v svoji togi strukturi nezdružljiv s kulturo današnje mladine. »To so že otroci, ki so se rodili v svet interneta in odraščajo s pametnimi telefoni,« spomni in dodaja, da so anketiranci izrazili željo po krajših in bolj razgibanih koncertih, ki bi vključevali tudi možnost druženja med seboj ali z umetniki.

Starši imajo torej izredno pomembno vlogo pri oblikovanju otrokovega odnosa do umetnosti in s tem želje po spoznavanju kulturnega sveta. Kulturni kapitali izvornih okolij otrok se seveda razlikujejo, zato je KUV umeščena v vzgojno-izobraževalni proces od vrtcev naprej. Ključno pa je, kako se izvaja. Danes se je uveljavilo zavedanje o nujnosti neposrednega doživljanja umetnosti; vse bolj prihaja tudi v prakso. »Otroke danes zelo podcenjujemo z otroškimi oz. otročjimi pesmimi, s tem ožimo njihov spekter navdušenja nad umetnostjo. Ker še niso obre-

menjeni z okusom in nimajo predsodkov, so navdušeni tudi nad sodobno umetnostjo. Šola pogosto ubije njihov ustvarjalni duh,« je svoj pogled na posredovanje glasbene umetnosti najmlajšim v šolskem sistemu predstavil etnolog in kulturni antropolog dr. Rajko Muršič. Prepričan je, da je nesmiselno imeti v šoli umetniške predmete, če pedagoški proces ni zastavljen tako, da vsi udeleženi prispevajo po svojih zmožnostih k umetniški izkušnji. »Otrokom je treba dati čas, da umetnost doživijo v resnici. V tradicionalnih kontekstih je bilo samoumevno, da so se otroci učili od starejših bobnati, plesati, peti ... in to so počeli vse življenje, ne da bi za to potrebovali šolo. Nujno je doživljanje umetnosti,« poudarja dr. Muršič.

Nadvse pomembna je torej pristna izkušnja srečanja z (v našem primeru) glasbeno umetnostjo – s petjem, igranjem ali pa s poslušanjem glasbe. Danes nam tehnologija omogoča, da jo lahko slišimo tudi prek zvočnikov oziroma slušalk, pri čemer se je treba zavedati, da pride v naša ušesa drugačna zvočna informacija kakor na prizorišču koncerta (npr. zvočna slika igranja orkestra je drugačna kot v dvorani). Vsak glasbeni dogodek je poseben ritual s svojimi »pravili« (uglasitev ansambla, prihod dirigenta, aplavz, priklon ...). Pri živem dogodku pa smo v vlogi koncertnega občinstva še del neponovljivega družbenega in umetniškega procesa, ko se povežemo z nastopajočimi in s poslušalci okrog sebe. »Občinstvo s sodelovanjem v tem procesu omogoči določene glasbene učinke, ki jih sicer ne bi bilo. Glasbeniki dobijo z občinstvom osmislitev svojega lastnega delovanja, zato se mu tudi na koncu poklonijo,« pojasnjuje dr. Muršič. Občinstvo torej osmisli delo glasbenikov. Prizadevanj, razmišljanj, idej, kako vzgojiti in širiti občinstvo koncertov klasične glasbe, je veliko. Mnogo vprašanj ostaja odprtih – tudi to, ali bi bilo morda smiselno vidik spoznavanja glasbe prek muziciranja drugih še bolj poudarjati v okviru izobraževanja na glasbeni šoli? In, če je dokazan pomen kulturne ozaveščenosti staršev, ali ni morebiti prava pot za več občinstva v koncertnih dvoranah tudi več premišljeno koncipiranih dogodkov za vso družino?

Helena Filipčič Gardina

Rubrika »Rastem z glasbo« nastaja v sodelovanju z Zvezo primorskih glasbenih šol in Radlem Koper.

Nove perspektive harmonike

Dnevi harmonike 2020 na Akademiji za glasbo v Ljubljani – koncerti, mojstrski tečaji, predavanja, okrogla miza

Harmonika se uvršča med mlajše instrumente, ki pa je že takoj pritegnil pozornost ustvarjalcev, in tako je še danes. Bralci Glasne so se z njo že lahko podrobneje seznanili v naši reviji, sicer pa dodajmo le, da navdih skladateljev za skladanje zanjo ni pojenjal, med njimi so se harmoniki posvetili tudi slovenski skladatelji Primož Ramovš, Vinko Globokar, Uroš Rojko, Lojze Lebič, Vitja Avsec, Luka Juhart, Nina Šenk, Bojana Šaljič Podešva, Vito Žuraj in drugi.

Dnevi harmonike so že uveljavljena oblika sodelovanja med Akademijo za glasbo v Ljubljani in tujimi univerzami. Letos sta organizatorja, izr. prof. Luka Juhart in red. prof. Borut Zagoranski, k sodelovanju pritegnila profesorje harmonike Vladimirja Blagojeviča s Filozofske-umetniške fakultete Univerze v Kragujevcu, Giorgia Dellarola s Konservatorija »Arrigo Boito« v Parmi ter Hansa Maierja z Državne visoke šole za glasbo v Trossingenu. Poleg mojstrskih tečajev in koncertov Hansa Maierja ter študentov Akademije za glasbo se je na predavateljskem delu gostom pridružil še Tomaž Sevšek Šramel, Luka Juhart pa je vodil okroglo mizo na temo *Stara glasba – nova harmonika?* Prof. Hans Maier je nastopil s predavanjem *Historična uglasitev in sodoben instrument – nova perspektiva harmonike*, Tomaž Sevšek Šramel je predstavil François Couperina in Johanna Sebastiana Bacha kot učitelja, o interpretaciji stare glasbe skozi primere Bachovih Partit je spregovoril izr. prof. Vladimir Blagojevič, o večplastnosti Sonat Domenica Scarlattija pa prof. Giorgio Dellarole.

Za razvoj akademskega študija harmonike je od leta 1931 zaslužna zlasti šola v Trossingenu, ki je leta 1948 postala konservatorij, vzporedno z njim pa je bila ustanovljena uradna državna akademija. Iz nje izhajata tudi izjemni solisti Luka Juhart, sicer profesor harmonike na Akademiji za glasbo in letošnji nagrajenec Prešernovega sklada, ter gostujoči Hans Maier, ki je zdaj na akademiji v Trossingenu tudi profesor. V Sloveniji in tujini v sodobni glasbi poleg Luke Juharta deluje več slovenskih profesionalnih vrhunskih harmonikarjev, kot sta Klemen Leben ter Marko Hatlak, med mlajšimi pa Manca Dornik in Nejc Grm, če izpostavimo le nekaj imen.

Sobotni koncert profesorja Hansa Maierja z Državne visoke šole za glasbo v Trossingenu nam je harmoniko približal z več zornih kotov. Program je namreč zajemal mojstre od Frescobaldija pa vse do mladega skladatelja in dirigenta Johannesa

X. Schachtnerja. Frescobaldijeve *Toccata avanti la messa della Madonna*, *Toccata per l'elevatione* (iz *Fiori musicali*) in *Canzon terza detta la Crivelli* (iz *Canzoni alla Francese*) so nam osvetlile predvsem zvočni potencial harmonike, ki je zazvenela kot približek orgel, predvsem po zaslugi mojstrskega izvajalca, ki je skladbo predstavil v celostni zvočnosti in hkrati podrobni obravnavi vsebine. Delo *Harmonies* Nikolauša Brassa temelji na dolgih tonih in je v osnovi sestavljeno iz melodije in spremljave, vendar sta obe vpeti v konsistenten zvočni tok, ki poudarja osredotočanje na posamezne tone. *Canzon II* in *Fantasia II* Johanna Jakoba Frobergerja sta bili odigrani z interpretativno umirjenostjo in lirčno vedrino, v kateri so bili glasovi upoštevani in izvedeni somerno ter mehko, hkrati pa so izzveneli v dovršeno lahкотni interpretaciji. Johannes X. Schachtner je delo *Passar la calle* osnoval na začetnem tonu, ki se razvije v rahlo teksturo z minimalnim zvočnim vložkom, ki ga spremljajo vzdih meha. Poudarek je na izzvenevanju posameznih tonov, zato skladba deluje zelo zvočno prečiščeno, prekine jo le vmesni intenzivni intermezzo. *Canzona in D* Domenica Zipolija je zazvenela slovesno, v nasprotju z vedro in živahno *Canzona in C* in *Canzona in F*. Preplet glasov in njihova usklajenost sta se zrcalila v svetli in transparentni igri. Naslednje Brasso delo *Figuren der Sehnsucht* zaznamuje dramatičen začetek, ki se izčisti v zmernejšo vsebino z druženjem visokih in nizkih leg, ki se med seboj spajajo zdaj v nizanju posameznih tonov, spet drugič v gostih dramatičnih zgostitvah. Za zaključek smo slišali še *Canzona quinto detto La Bellerofonte* Girolama Frescobaldija, v kateri se je znova

Mojstrski tečaj prof. Hansa Maierja; fotografija: arhiv organizatorja

izkazala interpretativna moč Hansa Maierja, v virtuožno izraženi vsebini, ki je kazala poglobljeno študijozen pristop. Tako na sobotnem kot nedeljskem koncertu je bil tudi skladatelj Nikolaus Brass. Dnevi harmonike so bili predvsem namenjeni študentom harmonike, ki so svoje znanje mojstrili z gostujočimi profesorji in so skupaj z mentorji pripravili tudi dva koncerta v dvorani palače Kazina ter v Narodni galeriji. Izkazali so akademsko pripravljenost, ki jim omogoča izvedbo ne le klasičnih, marveč tudi zahtevnih sodobnih del.

Sodelujoča Urška Šehić je o Dnevh harmonike zapisala naslednje: »Z vsemi dogodki na 3. Dnevh harmonike in izvedbo teh sem izjemno zadovoljna. Dva dneva sta bila namenjena mojstrskim tečajem, en dan pa predavanjem na trenutno zelo aktualno temo na področju harmonike – stara glasba. Zgodili so se tudi trije koncerti; dva koncerta študentov ter en koncert gostujočega profesorja. Tudi sama sem na tečajih ter na koncertu v Narodni galeriji igrala baročno glasbo, natančneje Händlovo *Suito v d-molu*, HWV 436. Igrati na koncertu je bilo zelo prijetno in sproščeno, saj so si poslušalci med našim igranjem lahko prosto ogledovali razstavo. Zaradi arhitekture, dekoracije, umetnin v galeriji ter spremljave baročne glasbe se nam je lahko zazdelo tudi, da smo za trenutek potovali nazaj v čas.

Na mojstrskih tečajih sem dobila veliko koristnih napotkov za nadaljnji študij *Suite* ter tudi tovrstne glasbe na splošno. Največja dilema pri izvajanju stare (baročne) glasbe na nov instrument (harmoniko) je to, ali smemo historično izvajalsko prakso prilagoditi posebnostim našega instrumenta, kot so velike dinamične razlike (tudi na držanem tonu), obračanje meha, potek pasaže iz ene v drugo roko, artikulacija – ter v kolikšni meri. A na predavanjih je bilo opazno, da se vsi strinjamo: ker igramo harmoniko, moramo historično glasbo igrati tako, kot jo harmonika lahko, a moramo hkrati spoštovati prakso tistega časa.«

Dnevi harmonike so dobili svoje mesto v našem prostoru in ne pomenijo le izmenjavo na akademski ravni, marveč predvsem približevanje instrumenta občinstvu, ki ga ima vedno znova možnost spoznati v kontekstu stare in nove komponirane glasbe, kar ga postavlja v novo luč, daleč onstran zabavnega področja, in mu daje novo vrednost.

Marina B. Žlender

Nagrajenec Prešernovega sklada

Luka Juhart, akordeonist, skladatelj, pedagog

Ob kulturnem prazniku 2020 smo dočakali zasluženno podelitev nagrade Prešernovega sklada glasbeniku in skladatelju ter izrednemu profesorju na Akademiji za glasbo v Ljubljani, Luki Juhartu. V svojem bistvu je tako povezan z glasbo, da je bila njegova ustvarjalna pot preprosto najbolj naraven razplet življenjskih sil. Pravi, da bi, če ne bi bil sprejet na akademijo v Trossingenu, študiral matematiko v Ljubljani, a mu je osebni potencial brez težav odpiral vrata tudi v tujini in tako se je po končani glasbeni gimnaziji v Mariboru vpisal na študij pri prof. Hugu Hothu. Študij je nadaljeval pri prof. Stefanu Hussongu na Visoki šoli za glasbo v Würzburgu in ga končal pri komaj 25 letih. Kot pravi sam, se je v nadaljevanju želel posvečati zlasti izvedbam del skladateljev, s katerimi je sodeloval že med študijem, in tako je začel kariero izvajalca in pozneje pedagoga.

Akordeonist mednarodnega ugleda

Luka Juhart je izvajalec mednarodnega ugleda, zanj pišejo dela tuji in slovenski skladatelji, ki jim posveča posebno pozornost. Tako redno sodeluje z Urošem Rojkom, Vinkom Globokarjem, Thomasom Larcherjem, Eduardom Demetzem, Milkom Lazarjem, Vitom Žurajem, Bojano Saljič Podešva, Adrianom Sieberjem, Matejem Boninom, Klausom Huberjem, Volkerjem Heynom, Stefanom Beyerjem, Clausom-Steffenom Mahnkopfom, Petro Strahovnik, Borom Turelom, Nano Forte, Marcelom Fero, Herbertom Grasslom, Allono Yurtsevich, Arturom Fuentesom, Arturom Kampela, Nikolausom Brassom, Nicolausom A. Huberjem ... S skladateljem Urošem Rojkom pogosto nastopata v duu in se posvečata predvsem izvedbam lastnih del.

Luka Juhart posebej kakovosti izvajalca, ki se zlahka posveča tako klasičnemu, zlasti baročnemu programu, kot tudi najzahtevnejšim sodobnim delom. Že od študijskih let je povezan s skladateljem Vinkom Globokarjem, čigar dela je izvajal že večkrat, prejel pa je tudi skladbo s posvetilom. Med drugim je kot solist nastopil v dveh Globokarjevih monumentalnih delih, v *Angelu zgodovine* s Slovensko filharmonijo pod vodstvom Diega Massona in v *Donaueschingenu* ter v *Radiografiji romana* s Simfoničnim orkestrom SWR. Za seboj ima več nastopov na pomembnih festivalih in v koncertnih ciklih, poleg omejenih še na festivalih Weingarten Musik Tage, Dnevi sodobne glasbe Darmstadt (Nemčija), Musik im Riesen, Klangspuren, EXPAN (Avstrija), BBC Proms, Aldeburgh Festival (Velika Britanija), November Music s'Hertogenbosch (Nizozemska), Transit festival Leuven (Belgija), Digne Les Bains (Francija), Varšavska jesen (Poljska), Festival Luzern, Demenga Festival (Švica), Chamber Music Society of Lincoln Centre, New York (ZDA), Glasbeni bienale Zagreb (Hrvaška) in vseh pomembnih slovenskih festivalih izbrane sodobne in stare glasbe ter v prestižnih koncertnih ciklih, kot so Slovenski glasbeni dnevi, Modri abonma, Srebrni abonma, Festival Radovljica, festival Slowind, cikla Predihano itd.

Značilnost slovenskega interpreta je, da se ne omejuje in ohranja tako osebno kot interpretativno širino. Do zdaj je sodeloval z več velikimi imeni interpretov stare glasbe (Thomas in Patrick Demenga, Volker Jacobson, Camerata Zürich). Zato je kot izvajalec zelo iskan in program včasih ponudi sam, spet drugič pa ga poiščejo drugi, za izvedbo posameznih del. Pri tem ga žalosti, da zlasti sodobna dela pogosto izvaja le po enkrat,

kar pomeni veliko garanja za enkratno predstavitev. Honorar po njegovem mnenju tega ne more poplačati. Nastopal je s pomembnimi orkestri, kot so ORF Dunaj, hamburška Državna opera, Festivalski orkester Luzern, orkester Mozarteum Salzburg. Je stalni član ansambla SWR Experimentalstudia, ki je specializiran za izvajanje elektroakustične glasbe – SWR Experimental, pa tria Quo Vadis ter zasedb Demenga-Juhart, Rojko-Juhart in Lazar-Drevenšek-Juhart. Zlasti zadnji dve sta pogosto prisotni na slovenskih odrih. Kot pravi sam, ga ta prijateljstva gradijo in jim daje prednost pred serijskimi nastopi na bleščečih odrih, saj se ne pusti ukalupiti v kolesje velikih odrov.

Seznam prizorišč, na katerih je koncertiral, je impresiven in dolg, zato naj naštejemo le najbolj izstopajoča: Musikverein na Dunaju, Gewandhaus v Leipzigu, Elbphilharmonie in državna opera v Hamburgu, Concertgebouw v Amsterdamu, Kölner Philharmonie, Philharmonie v Parizu, BOZAR v Bruslju, Royal Albert Hall v Londonu, Tonhalle v Zürichu in St. Gallenu, Koncertni dvorani KKL v Luzernu, Alice Tully Hall in Kaplan Penthouse v New Yorku, Konrad Adenauer Stiftung v Berlinu in Schumannova hiša v Leipzigu.

Interpret inovativne tehnike in širokih obzorij

Luka Juhart rad improvizira in nastopa na manj znanih, a bolj neposrednih, komunikativnih prizoriščih. Tako že več let sodeluje z Zavodom Sploh in se posveča tudi eksperimentalni glasbi. Ker obvladuje inovativne tehnike igranja in rad improvizira, sodeluje z glasbeniki Christophom Dienzem, Martinom Brandlmayrjem in v Sloveniji živčim Mauricijem Valdesom. Meni, da improvizacija pomaga pri razvijanju študentov v celostne izvajalske osebnosti, zato se mu zdi sodelovanje študentov z glasbeniki improvizatorji zelo pomembno, saj se jim s tem odpirajo novi vidiki igranja. S tega stališča sodeluje z Zavodom Sploh tudi kot profesor na Akademiji za glasbo v Ljubljani. V okviru delavnice študenti spoznavajo improvizacijo ob likovstvu Tomaža Kompara, skupaj pa oblikujejo tudi večer komponirane in improvizirane glasbe, na katerem se presegajo meje klasičnega izvajanja in odrske predstavitve. Juhart ima zelo rad svoje delo, ki ga vidi kot poslanstvo, zato je aktiven tudi kot predstavnik Studia in Katedre za sodobno glasbo na Akademiji za glasbo. V Sloveniji vidi prihodnost v prepletu različnih okolij, predvsem gledališkega in glasbenega, ki bi ju morali bolj izkoristiti.

Skladatelj

Juhart se je posvetil še komponiranju in nemudoma mu je uspelo tudi na tem področju. Tako je skladbo *hrUP* za solo akordeon predstavil na festivalu Slowind (2013) in je izdana na zgoščenki pri založbi NEOS. Izvedbo so doživele tudi njegove skladbe: *Unleashed* (2015) za klarinet in akordeon, *ImunAšalo* (2015) za pripovedovalca, violino, saksofon in kontrabas ter *Svetovi* (2016) za pihalni kvintet. Za trio Lazar-Drevenšek-Juhart je napisal skladbo *Skičica*. Skladba *Unleashed* je bila na 65. skladateljski tribuni Rostrum leta 2018 uvrščena med priporočena dela v odprti kategoriji. Juhart ustvarja brez računalnika in kot pravi sam, ga to ustvarjalno delo navdušuje, a se za zdaj ne pojmuje kot skladatelj, saj pravi, da je napisal še premalo del. Pri tem se navdihuje pri pesmih, tako v delu *Svetovi za pihalni kvintet*, ki temelji na poeziji Gregorja Podlogarja, skladba *Unleashed* pa je nastala kot drugi stavek k Rojkovem delu *VOX*. Pri tem je imel v mislih izvajanje v živo in z Urošem Rojkom, ki mu je delo posvečeno, sta skladbo izvedla zelo doživeto in z njima lastno muzikalčnostjo. Pošten uspeh pa je doživel tudi v duu z Boštjanom Gombačem.

Pedagoško poslanstvo

Njegovo pedagoško poslanstvo traja že vrsto let, na Akademiji za glasbo v Ljubljani poučuje že od leta 2012. Je izredni profesor za harmoniko ter komorno igro in, kot že omenjeno, vodi tudi Studio za sodobno glasbo in katedro za sodobno glasbo. Studio je namenjen študentom, ki jih zanima izvajanje sodobne glasbe, in Juhart jim pri tem pomaga prek posredovanja svojega izjemnega znanja. Skrbi tudi za koncertni cikel Studia, ki je naletel na širši odmev, in do zdaj so na koncertih sodelovali s SWR Experimentalstudiem, Cankarjevim domom, Goethe inštitutom, Slowindom, Zavodom Sploh, akademijo za glasbo iz Zagreba, Gradca in Vidma ter številnimi uglednimi gosti iz tujine. Pri tem ima za cilj ponuditi študentom čim več možnosti izvedbe sodobnih del, da bi po končanem študiju lahko konkurirali in imeli več možnosti sodelovanja. Februarja 2019 je Luka Juhart organiziral 1. Teden sodobne glasbe Akademije za glasbo, festival, posvečen sodobni ustvarjalnosti študentov in profesorjev ljubljanske Akademije. Obenem ima Juhart tudi predavanja za skladatelje, študente harmonike in druge instrumentaliste. Pogosto je gost glasbenih taborov (Poletni glasbeni dnevi na gradu Podsreda, Poletni glasbeni tabor Glasbene mladine Slovenije ...) in vodi delavnice (Konservatorij C. Monteverdi

v Bolzanu, Visoka šola za glasbo in gledališče F. Mendelssohn Bartholdy v Leipzigu, pa na visokih šolah in konservatorijih v Trossingenu, Würzburgu, Celovcu, Københavnu, Innsbrucku ter v Malmöju). Cenjen je tudi kot gostujoči profesor (Glasbena akademija v Pulju in Oslu) in je član žirij na mednarodnih in državnih tekmovanjih za harmoniko in komorno igro ter član doktorske komisije na akademiji Sibelius v Helsinkih.

Nagrade in priznanja

Delo Luke Juharta je naletelo na mednarodni odmev, zanj je prejel več nagrad, med njimi nagrado dr. Romana Klasinca za izjemne umetniške dosežke, nagrado sklada DAAD za najboljšega tujega študenta Državne visoke šole za glasbo v Trossingenu, pa Iris Marquardt Preis kot eden od najboljših študentov te šole, svečano listino za izjemne pedagoške in raziskovalne dosežke Univerze v Ljubljani, zlato ptico za glasbo in letos tudi nagrado Prešernovega sklada. Njegovo delo ostaja zapisano tudi na več zgoščenkah, pri snemanju katerih je sodeloval z Vinkom Globokarjem, Eduardom Demetzem, C. S. Mahnkopfum, Aliono Yurtsevich, Urošem Rojkom in Iris ter Schiphorst. Plošče so izšle pri založbah L'innomable, NEOS, ORF, POGUS in ZKP ter Helbling, kar znova dokazuje njegov sloves virtuozna.

Luka Juhart ne glede na mednarodno prepoznavnost ostaja na domačih tleh in pripravlja več glasbenih aktivnosti tudi v Slovenskih Konjicah, kjer živi z družino, seveda v povezavi s širšim kontekstom po Sloveniji, obenem pa ostaja gost na svetovnih odrih in pedagog v Ljubljani. Kot človeku, ki glasbo ne le izvaja, ampak dejansko čuti, misli in izžareva, mu vseh teh poslanstev gotovo ne bo težko združevati niti v prihodnje.

Marina B. Žlender